

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Energetika Návsí s. r. o.**, se sídlem Šemberova 66/9, Olomouc, zastoupena Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 438/219, Ostrava, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Lazecká 545/22, Olomouc, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: Mgr. Ing. Pavla Buxbaumová, insolvenční správce žalobkyně, se sídlem Masarykovo náměstí 37, Uničov, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2018, č. j. 484889/18/3101-51523-809547, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 16. 10. 2019, č. j. 65 Af 36/2018 – 76,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV.** Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný vydal vyznění o převedení přeplatku na daňový nedoplatek ze dne 16. 2. 2018, č. j. 285280/18/3101-51523-809547 (dále také „vyznění o převedení přeplatku“), kterým žalobkyni sdělil, že přeplatek na dani z přidané hodnoty, vykázaný ke dni 16. 2. 2018 ve výši 39.056 Kč převedl na úhradu nedoplatku daně, odvodu za porušení rozpočtové kázně – Národní fond II, vykázaného ke dni 16. 2. 2018, ve výši 1.649.289 Kč.

[2] Proti vyznění o převedení přeplatku žalobkyně brojila námitkou ze dne 7. 3. 2018. Uvedla v ní, že zpochybnila porušení rozpočtové kázně a následnou exekuci, a tím i převedení

přeplatku nadměrného odpočtu ve výši 39.056 Kč na daňový nedoplatek. Žalobkyně z uvedených důvodů trvala na tom, aby jí byl přeplatek (nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty) vrácen.

[3] V rozhodnutí o námitce žalovaný uvedl skutečnosti rozhodné pro převedení přeplatku na nedoplatek a předchozí postup (převedení přeplatku na nedoplatek) shledal v souladu s § 154 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Námitku žalobkyně proto zamítl.

[4] Proti rozhodnutí o zamítnutí námítky podala žalobkyně správní žalobu. Je přesvědčena, že na jejím osobním daňovém účtu není evidován žádný nedoplatek. Žalovaný nedoplatek i nedostatečně identifikuje, což fakticky znemožňuje se proti tomuto tvrzení účinně bránit. Vyrozumění o převedení přeplatku tak postrádá dostatečné vymezení daňového nedoplatku.

[5] Krajský soud žalobu zamítl. Zdůraznil, že ze správního spisu je patrné, že žalobkyně byla o daňovém nedoplatku (odvod za porušení rozpočtové kázně) žalovaným řádně vyrozuměna a poučena o možnosti vzniku exekučních nákladů. V rozhodnutí o námitce, proti kterému žalobkyně brojí, je dostatečně popsán daňový nedoplatek, na který se přeplatek v podobě odpočtu na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí roku 2017 převedl. V rozhodnutí o námitce jsou i dostatečně jasně uvedeny informace o splatnosti a vykonatelnosti platebního výměru, kterým byl odvod za porušení rozpočtové kázně uložen.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou založila na tvrzení, že rozsudek krajského soudu je založen na nesprávném právním posouzení dle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), a skutková podstata, z níž žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech dle § 103 odst. 1 písm. b) téhož zákona.

[7] Na osobním daňovém účtu stěžovatelky žádný daňový nedoplatek není a ani ji o něm správce daně neuvědomil. Ve vyrozumění o převedení přeplatku nebyl daňový nedoplatek dostatečně identifikován, což znemožnilo účinnou obranu proti postupu žalovaného. Z postupu správce daně má být také patrné, kdy se jednotlivý nedoplatek stal splatným, resp. vykonatelným. Tyto údaje postrádá jak vyrozumění o převedení přeplatku, tak i rozhodnutí žalovaného o námitce.

[8] Stěžovatelka pro výše uvedené navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožnil se závěry krajského soudu.

[10] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Kasační stížnost je včasná, přípustná a žalobkyně je řádně zastoupena advokátem. Důvodnost kasační stížnosti soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost **není** důvodná.

[13] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.) a důvody, které lze v kasační stížnosti s úspěchem uplatnit, se tedy musí vztahovat právě k tomuto rozhodnutí. Směřují-li kasační důvody proti postupu ve správním řízení či výlučně proti správnímu rozhodnutí, a nikoliv proti závěrům krajského soudu, opírá se kasační stížnost jen o „jiné důvody“ než důvody uvedené v § 103 s. ř. s. Taková kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná. Jestliže stěžovatelka v kasační stížnosti bez dalšího mechanicky opakuje již uplatněné námitky, pomíjí věcné posouzení krajského soudu. Tento deficit je zřejmý u většiny uplatněných kasačních námitek. I přes tuto skutečnost je v daném případě kasační stížnost věcně projednatelná, neboť kasační námitka dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. směřuje fakticky i proti posouzení krajského soudu. Touto kasační námitkou se proto Nejvyšší správní soud dále zabýval.

[14] Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatelce byl dne 23. 5. 2016 doručen platební výměr č. j. 946486/16/3100-31471-801817, kterým jí byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.650.000 Kč (porušení podmínek stanovených pro projekt „Výstavba zařízení na výrobu tepla a elektrické energie z obnovitelných zdrojů – Český Těšín“). Proti platebnímu výměru podala stěžovatelka dne 22. 6. 2016 odvolání. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/14/5000-10610-711361, které bylo stěžovatelce doručeno dne 19. 5. 2017 (nabylo právní moci), její odvolání zamítlo. Žalovaný dne 29. 6. 2017 stěžovatelku „uvědomil“ o výši daňového nedoplatku ke dni 26. 6. 2017 a vyzval k jeho úhradě do 10 dnů od doručení vyrozumění. Dále stěžovatelku upozornil na možnost nedoplatek vymáhat daňovou exekucí, jakož i na exekuční náklady s tím spojené. Dne 14. 7. 2017 vydal žalovaný dva exekuční příkazy na přikázání pohledávky z účtu. Jeden na přikázání pohledávky z účtu vedeného u Komerční banky, a.s., druhý na přikázání pohledávky z účtu vedeného u PPF Banka a.s. Dne 16. 2. 2018 žalovaný vydal platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2017, ve kterém (konkludentně) stanovil nadměrný odpočet ve výši 39.056 Kč. Žalovaný dále stěžovatelce dne 19. 2. 2018 doručil vyrozumění o převedení přeplatku, ve kterém jí oznámil, že dle § 154 odst. 2 daňového řádu převedl přeplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 39.056 Kč na úhradu nedoplatku daně ve výši 1.649.289 Kč.

[15] Proti vyrozumění podala stěžovatelka dne 8. 3. 2018 námitku, kterou žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 5. 2018 zamítl.

[16] V rozhodnutí o námitce uvedl, že platebním výměrem ze dne 19. 5. 2017, č. j. 946486/16/3100-31471-801817, byl žalobkyni vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.650.000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 16. 5. 2017, č. j. 22045/5000-10610-711361. Právní moci citované rozhodnutí nabylo dne 19. 5. 2017. Nedoplatek na dani se stal splatným a vykonatelným dne 5. 6. 2017.

[17] Žalovaný k vymožení daňového nedoplatku ve výši 1.682.273 Kč (odvod za porušení rozpočtové kázně včetně nákladů exekuce) vydal dne 14. 7. 2017 exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu vedeného u Komerční banky, a.s., a exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu vedeného u PPF Banky, a.s. Oba nabyly právní moci dne 17. 7. 2017.

[18] Dne 16. 2. 2018 vydal žalovaný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2017 ve výši 39.056 Kč. Přeplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 39.056 Kč převedl žalovaný na úhradu části daňového nedoplatku – odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1.649.289 Kč.

[19] Krajský soud proto správně ve svém rozsudku uzavřel, že stěžovatelka byla vyzooměna o existenci nedoplatku; v napadeném rozhodnutí o námitce jsou zřetelně uvedené informace o tom, o jaký nedoplatek se v projednávané věci jednalo, kdy se platební výměr (o odvodu za porušení rozpočtové kázně) stal pravomocným, splatným a vykonatelným. Nadto informaci o splatnosti výše uvedené daně (odvodu za porušení rozpočtové kázně) obsahovalo již poučení uvedené ve výměru, konkrétně že je vyměřená daň splatná v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci tohoto platebního výměru, a dále vyzoomění o výši nedoplatků ze dne 28. 6. 2017. Nejvyšší správní soud tak závěru krajského soudu nemá co vytknout. Kasační námitka je proto nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů uzavírá, že kasační stížnost v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s., posoudil jako nedůvodnou a zamítl ji.

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady běžné administrativní činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu